

L'autor critica per insuficient la resposta del govern a la polèmica de 'The Economist' i la troba mancada de raonaments contra els demagogs

Xavier Sala i Martín

Catedràtic de Columbia University i professor visitant de la Universitat Pompeu Fabra

Avergonyit

La setmana passada, la revista anglesa *The Economist* va publicar un article en què es criticava, entre altres coses, la política lingüística de Catalunya. L'article arribava a qualificar la nostra llengua d'"obsessió nacionalista". El delegat del govern, Xavier Solano, va publicar una resposta a la web de la Generalitat, que m'ha fet sentir avergonyit. Per què avergonyit? Doncs avergonyit perquè el delegat podria haver mencionat "l'obsessió nacionalista" britànica (o nord-americana) que obliga els seus nens a estudiar en anglès sense donar-los l'opció d'estudiar en urdú o xinès, i no ho ha fet. Si la definició d'"obsessió nacionalista" és que un utilitza la llengua pròpia a l'escola, sense donar llibertat de triar qualsevol altra llengua, aleshores els anglesos, els americans, els espanyols, els suecs, els francesos i la resta del món té la mateixa obsessió, perquè, que jo sàpiga, els pares no poden triar la llengua de les escoles en cap d'aquests països. ¿O és que els nens immigrants poden estudiar en àrab a Valladolid?

Avergonyit, perquè la Generalitat podria haver aportat dades sobre les nacionalitats dels professors a la universitat catalana i hauria demostrat que és mentida, repeteixo, mentida, que no es contracti professors que no parlen català. Jo faig classes a la UPF des de fa anys i tinc companys argentins, xilens, japonesos, nord-americans, italians, espanyols i de molts altres països que no parlen ni una paraula de català! I si l'editor de *The Economist* s'hagués preocupat de comprovar les seves frívols afirmacions, ho hauria vist. És més, si això de les llengües fos un problema, veuríem les universitats catalanes darrere de les espanyoles als rànquings. En realitat, estan per sobre.

Avergonyit, perquè podria haver explicat que, sense immersió, un país corre el

L'edició de 'The Economist' amb el polèmic article en mans d'una lectora ■ F. MELCION

risc que es creïn guetos lingüístics on els fills dels immigrants mai s'integren, cosa que pot acabar en segregació i violència, com ha passat en altres països veïns. Si una cosa s'ha fet bé a Catalunya en les darreres dècades, ha estat el procés d'integració i adaptació dels emigrants a Catalunya. I jo en soc un exemple: em dic Martín (i no Martí) perquè sóc descendent de gent que ve de Salamanca!

Avergonyit, perquè podria haver documentat que a Catalunya hi ha dos tipus de persones: les que parlen català i castellà i les que només parlen castellà. Si les acusacions d'imposició lingüística fossin certes, seria comú trobar ciutadans monolingües catalans incapaces de parlar el castellà. La realitat és que no hi ha gairebé ningú que només parli català. Jo, de fet, no conec absolutament ningú. En canvi, conec una infinitat de persones monolingües castellaneres, entre les quals n'hi ha moltes que han viscut a Catalunya tota la

vida. Potser hauria estat bé que el delegat de la Generalitat aportés números sobre la quantitat de persones monolingües catalanes i monolingües castellaneres a Catalunya perquè els anglesos s'assabentessin de la realitat tal com és.

La competitivitat del país

Avergonyit, perquè la Generalitat podria haver mencionat que els executius de les multinacionals que són enviats a Finlàndia no es queixen pas que allà es parla en finès (una llengua molt més minoritària que el català) i que, per tant, el fet que a Catalunya es parli el català no ha de reduir la competitivitat del país. Catalunya té molts problemes de competitivitat. Molts. Però un d'aquests problemes no és la llengua. Entre altres coses, perquè Espanya té els mateixos problemes de competitivitat i resulta que allà no tenen bilingüisme. ¿O és que la innovació a la monolingüe Extremadura està pels núvols?

Avergonyit, perquè podria haver aportat dades sobre notes de PISA per demostrar que els nens bilingües no treuen pitjors notes que els nens monolingües espanyols (i això inclou les notes de llengua espanyola), la qual cosa demostra que estudiar en català no resulta cap impediment. També podria haver explicat que els nens bilingües tenen més facilitat per aprendre terceres o quartes llengües, cosa que és bona per a ells i per a la competitivitat de tota l'economia. Això ho podria haver documentat amb dades de penetració de l'anglès a Catalunya en comparació a les monolingües Castella i Lleó o Andalusia.

Avergonyit, perquè no hi ha sabut explicar que no hi ha d'haver cap problema quan un poble demana més transferències, per més que les transferències augmentessin el 2001. A Catalunya, a Espanya i fins i tot al Regne Unit, la voluntat popular que vol canviar lleis està per sobre de les mateixes lleis. I això fa que les lleis canviïn i les Constitucions canviïn. ¿O és que no ha canviat 25 cops la Constitució dels Estats Units? ¿O és que no es fan lleis noves a la Gran Bretanya? I si els catalans hem votat legítimament un Estatut que demana més inversions a Catalunya, aquesta és la voluntat popular i punt. Sembla mentida que una revista teòricament liberal com *The Economist* pensi que un Estatut aprovat per la voluntat popular té menys validesa moral que un acord a què van arribar CiU i PP fa uns anys. I si els nacionalistes catalans volen cada dia més i ho volen de manera democràtica, quin problema hi veu l'*Economist*?

Avergonyit, en definitiva, perquè en lloc de defensar el nostre país i la nostra llengua amb raonaments lògics i racionals, documentats amb dades per evitar que els que ignoren la realitat catalana es creguin els demagogs que escriuen articles plens de falsedats i invencions, en lloc de fer això, dic, la Generalitat va i explica que tenim mil anys d'història i defensa patèticament l'honorabilitat del president Pujol, a qui la revista acusa de "cacic" com si el punt més important de l'article fos aquesta acusació. Sense posar en dubte l'honorabilitat del millor president que Catalunya ha tingut al llarg de la història, la patètica i ridícula resposta del nostre govern demostra que és incapaç de defensar el nostre país, la nostra llengua i la nostra realitat cultural i econòmica. Per tot això, em sento avergonyit. ■

Memòria històrica Les fosses a Catalunya

Reportatge

Repòs després de 70 anys

EXHUMACIÓ • El govern recull cossos d'excombatents abandonats als espais de la Batalla de l'Ebre **SÒL** • Mentre no s'aprova la llei de fosses es recuperen restes visibles des de la superfície **EVOLUCIÓ** • Els treballs a Corbera són a prop d'un futur parc eòlic

Oriol Margalef
CORBERA D'EBRE

Milers de soldats van morir a la Batalla de l'Ebre (1938), un episodi que va sembrar de mort la Terra Alta. De fet, molts d'aquells combatents no van rebre mai sepultura, i setanta anys després, els seus cossos segueixen abandonats allà on van caure. Finalment, el govern ha iniciat la recollida de restes humanes visibles a la superfície

del Mas de la Pila, a Corbera d'Ebre. Molt a prop s'hi ha de construir un parc eòlic.

L'any 2005, el Consorci Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre (Comebe) va inaugurar a la Fatarella el Memorial de Camposines, una ossera per donar una sepultura digna a totes les restes que es localitzessin. Des de llavors, però, el monument està pràcticament buit. El govern ha esperat que s'aclarís la seva competència per poder fer actuacions com la que va iniciar dilluns.

De fet, amb la llei catalana de

Els treballs s'estan fent al Mas de la Pila, a Corbera d'Ebre, molt a prop d'on s'ha de construir un parc eòlic ■ ACN

fosses a la recta final de tramitació, la recollida de restes a Corbera —que s'estendrà a altres espais— es regeix segons la llei de patrimoni. Són restes en superfície, no fosses, subratlla Relacions Institucionals. En els dos primers dies s'han recollit unes cent restes, entre les quals 16 cranis. Podrien recuperar-se més de cinquanta soldats. Algunes entitats havien mostrat la seva preocupació per l'afectació que podia tenir la construcció del parc eòlic a la vora. El govern firmarà un protocol amb l'empresa AERTA. ■